

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2068, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 pkt 26 otrzymuje brzmienie:

„26) transeuropejska sieć drogowa - sieć drogową określoną w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1315/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie unijnych wytycznych dotyczących rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej i uchylającej decyzję nr 661/2010/UE (Dz. Urz. UE L 348 z 20.12.2013, str. 1, z późn. zm.³⁾);”;

2) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Art. 41. 1. Po drogach publicznych dopuszcza się ruch pojazdów o dopuszczalnym nacisku pojedynczej osi napędowej do 11,5 t, z zastrzeżeniem art. 41b ust. 1.

2. Dopuszcza się wprowadzenie albo ustanowienie zakazu poruszania się pojazdów o dopuszczalnym nacisku pojedynczej osi napędowej powyżej 10 t albo 8 t:

1) po określonej drodze publicznej lub jej odcinku,

2) w strefie obejmującej co najmniej dwie drogi publiczne lub ich odcinki

- zwanego dalej „zakazem”.

3. Zakaz, o którym mowa w ust. 2:

1) pkt 1 - wprowadza właściwy zarządca drogi za pośrednictwem znaku drogowego;

2) pkt 2 - ustanawia właściwa rada gminy (miasta) albo rada powiatu w drodze uchwały.

4. Wprowadzenie zakazu jest dopuszczalne na drogach publicznych lub ich odcinkach, których stan techniczny uniemożliwia poruszanie się pojazdów o dopuszczalnym nacisku pojedynczej osi napędowej powyżej 10 t albo 8 t, spełniających co najmniej jedną z następujących przesłanek:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się: ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym oraz ustawę z dnia 23 października 2018 r. o Funduszu Dróg Samorządowych.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 698, 730, 1495, 1716, 1815 i 2020.

³⁾ Zmiany tekstu niniejszego rozporządzenia ogłoszono w Dz. Urz. UE L 473 z 09.05.2014, str. 10, Dz. Urz. UE L 578 z 14.05.2016, str. 3, Dz. Urz. UE L 128 z 19.05.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 43 z 14.02.2019, str. 1.

- 1) droga lub jej odcinek przebiega lub graniczy z obszarem na którym znajduje się forma ochrony przyrody, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r. poz. 1614, 2244, 2340, 1696 i 1815) lub przygranicznym obszarem cennym pod względem przyrodniczym, o którym mowa w art. 6 ust. 2 tej ustawy;
- 2) droga lub jej odcinek przebiega lub graniczy z lasem ochronnym w rozumieniu art. 15 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2129 i 2161 oraz z 2019 r. poz. 83, 125, 1815 i 2020);
- 3) droga lub jej odcinek przebiega przez teren śródmiejskiej zabudowy gminy lub jej części, stanowiącej zgrupowanie intensywnej zabudowy na obszarze śródmieścia, określonej w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku jego braku - w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy;
- 4) droga lub jej odcinek przebiega przez obszar, na którym znajdują się wyjścia z obiektów, do których uczęszczają dzieci w wieku od 7 do 15 lat;
- 5) droga lub jej odcinek przebiega lub graniczy z uzdrowiskiem albo obszarem ochrony uzdrowiskowej w rozumieniu ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1056 oraz z 2019 r. poz. 1815);
- 6) droga lub jej odcinek przebiega lub graniczy z obszarem chronionym w rozumieniu art. 16 pkt 32 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz.U. z 2018 r. poz. 2268 oraz z 2019 r. poz. 125,534, 1495 i 2170);
- 7) droga lub jej odcinek graniczy z obszarem, na którym znajduje się szpital lub inny zakład leczniczy wymieniony w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2018 r. poz. 2190 z późn. zm.⁴⁾), w którym udzielane są stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne;
- 8) droga lub jej odcinek przebiega lub graniczy z otoczeniem wokół lub przy zabytku nieruchomym w rozumieniu ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2018 r. poz. 2067 i 2245 oraz z 2019 r. poz. 730 i 1696);

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 2219 oraz z 2019 r. poz. 492, 730, 959, 1655, 2020 i 2331.

- 9) droga lub jej odcinek graniczy ze strefą ochronną Pomnika Zagłady, o której mowa w art. 3 ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. z 2015 r. poz. 2120);
- 10) droga lub jej odcinek przebiega przy obiekcie budowlanym, dla którego wstrząsy wynikające z ruchu pojazdów o dopuszczalnym nacisku pojedynczej osi napędowej powyżej 8 t są szkodliwe;
- 11) droga lub jej odcinek przebiega lub graniczy z obszarem górniczym w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. z 2019 r. poz. 868 i 1214 i 1495);
- 12) droga lub jej odcinek przebiega przez teren zagrożony ruchami masowymi ziemi lub przez teren, na którym występują te ruchy, o którym mowa w art. 110a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2019 r. poz. 1396, z późn. zm.⁵⁾);
- 13) droga lub jej odcinek stanowi alternatywę dla autostrady płatnej w rozumieniu ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym albo dla drogi krajowej lub jej odcinka, na którym pobierana jest opłata elektroniczna.

5. Zakazu nie stosuje się na:

- 1) drogach publicznych lub ich odcinkach, które zostały wybudowane lub przebudowane z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej;
- 2) drogach publicznych lub ich odcinkach w transeuropejskiej sieci drogowej;
- 3) drogach krajowych, z wyjątkiem dróg krajowych lub ich odcinków zarządzanych przez prezydentów miast na prawach powiatu.

6. Zakazu nie stosuje się do:

- 1) autobusów;
- 2) pojazdów biorących udział w akcjach ratowniczych oraz przy bezpośredniej likwidacji skutków klęsk żywiołowych;
- 3) pojazdów zarządców dróg publicznych oraz podmiotów wykonujących obowiązki zarządcy drogi na jego rzecz z zakresu utrzymania dróg;
- 4) pojazdów Policji, Inspekcji Transportu Drogowego, Służby Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1403, 1495, 1501, 1527, 1579, 1680, 1712 i 1815.

Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywanego przez Służbę Celno-Skarbową oraz jednostek ochrony przeciwpożarowej, wykonujących zadania tych służb;

5) pojazdów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej i państw sojusznicznych.

7. Rada gminy (miasta) albo rada powiatu może ustanowić strefę, o której mowa w ust. 2 pkt 2, jeśli obejmuje ona wszystkie drogi publiczne lub ich odcinki znajdujące się w tej strefie, z wyjątkiem dróg, o których mowa w ust. 5.

8. Ustanowienie strefy, o której mowa w ust. 2 pkt 2, wymaga:

- 1) uzyskania zgody organów zarządzających drogami i ruchem na drogach publicznych lub ich odcinkach,
- 2) zasięgnięcia opinii organów zarządzających drogami i ruchem na drogach lub ich odcinkach, o których mowa w ust. 5

- znajdujących się w tej strefie.

9. Uchwała ustanawiająca zakaz poruszania się pojazdów o dopuszczalnym nacisku pojedynczej osi napędowej powyżej 10 t albo 8 t jest aktem prawa miejscowego i określa:

- 1) drogi publiczne lub ich odcinki objęte strefą, o której mowa w ust. 2 pkt 2, oraz granicę tej strefy;
- 2) dopuszczalny nacisk pojedynczej osi napędowej pojazdów poruszających się po drogach publicznych lub ich odcinkach, objętych strefą, o której mowa w ust. 2 pkt 2, ustalony zgodnie z ust. 2;
- 3) drogi, na których nie stosuje się zakazu zgodnie z ust. 5, znajdujące się w strefie, o której mowa w ust. 2 pkt 2;
- 4) wyjątki od stosowania zakazu poruszania się w strefie, o której mowa w ust. 2 pkt 2, w odniesieniu do pojazdów innych niż wymienione w ust. 6, z zachowaniem zasad niedyskryminacji, przejrzystości i proporcjonalności.

10. Granicę strefy, o której mowa w ust. 2 pkt 2, oznacza się znakami drogowymi, informującymi o dopuszczalnym nacisku pojedynczej osi napędowej pojazdów, które mogą poruszać się po drogach publicznych lub ich odcinkach objętych strefą.”;

3) po art. 41 dodaje się art. 41a-art. 41d w brzmieniu:

„Art. 41a. 1. Przepisy art. 41 nie naruszają prawa do określania w umowach międzynarodowych, o których mowa w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1776), rodzajów drogowego ruchu dozwolonego na przejściach granicznych, w tym prawa do wprowadzania zakazu

poruszania się pojazdów o dopuszczalnym nacisku pojedynczej osi napędowej poniżej 11,5 t po drodze publicznej przebiegającej przez przejście graniczne.

2. W przypadku dróg publicznych przebiegających przez przejścia graniczne znajdujące się na granicy państwowej stanowiącej granicę wewnętrzną w rozumieniu art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (tekst jednolity) (Dz. Urz. UE L 77 z 23.03.2016, str. 1, z późn. zm.⁶⁾), dopuszczalne jest wprowadzenie zakazu poruszania się po tych drogach pojazdów o dopuszczalnym nacisku pojedynczej osi napędowej poniżej 11,5 t w przypadku gdy państwo graniczące z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stosuje odpowiedni zakaz.

3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1, wprowadza właściwy zarządca drogi za pośrednictwem znaku drogowego.

Art. 41b. 1. Po drogach publicznych o nawierzchni innej niż bitumiczna, betonowa, kostkowa, brukowcowa lub tłuczeniowa dopuszcza się wyłącznie ruch pojazdów o dopuszczalnym nacisku pojedynczej osi napędowej do 8 t.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do pojazdów, o których mowa w art. 41 ust. 6.

Art. 41c. 1. Do kontroli przestrzegania przez korzystających z dróg publicznych zakazów, o których mowa w art. 41 ust. 2 i art. 41a ust. 1, oraz dopuszczalnego nacisku na oś określonego w art. 41b uprawnieni są:

- 1) inspektorzy Inspekcji Transportu Drogowego;
- 2) funkcjonariusze Policji;
- 3) funkcjonariusze Straży Granicznej;
- 4) funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej;
- 5) osoby działające w imieniu zarządcy drogi, z wyjątkiem Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad;
- 6) strażnicy gminni (miejscy).

2. Osoby działające w imieniu zarządcy drogi mogą wykonywać kontrolę wyłącznie w obecności funkcjonariusza Policji lub inspektora Inspekcji Transportu Drogowego.

3. W ramach kontroli kontrolujący są upoważnieni do:

⁶⁾ Zmiany tekstu niniejszego rozporządzenia ogłoszono w Dz. Urz. UE L 251 z 16.09.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 74 z 18.03.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 327 z 09.12.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 135 z 22.05.2019, str. 27.

- 1) zatrzymania pojazdu;
- 2) legitymowania kierującego pojazdem i wydawania mu poleceń, co do sposobu korzystania z drogi lub pojazdu;
- 3) sprawdzenia dokumentów wymaganych w związku z używaniem pojazdu w szczególności w celu ustalenia danych podmiotu, o którym mowa w art. 41d ust. 5;
- 4) sprawdzenia nacisku osi pojazdu znajdującego się na drodze;
- 5) używania przyrządów kontrolnych lub pomiarowych służących do badania nacisku osi pojazdu;
- 6) uniemożliwiania jazdy pojazdem przekraczającym nacisk osi;
- 7) kierowania pojazdem w celu dokonania sprawdzenia nacisku osi, jeśli kontrolujący ma prawo jazdy odpowiedniej kategorii;
- 8) odmowy prawa wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pojazdu, jeżeli stwierdzi, że pojazd przekracza dopuszczalny nacisk na oś określony zgodnie z art. 41 ust. 2, art. 41a ust. 1 albo art. 41b ust. 1.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kontroli przepisy art. 129e ust. 1 i art. 130a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym oraz przepisy wydane na podstawie art. 131 ust. 1 tej ustawy stosuje się odpowiednio.

Art. 41d. 1. Za naruszenie zakazu, o którym mowa w art. 41 ust. 2 albo art. 41a ust. 1 albo za przekroczenie dopuszczalnego nacisku na oś określonego w art. 41b ust. 1, wymierza się, w drodze decyzji administracyjnej, karę pieniężną w wysokości:

- 1) 5 000 zł - gdy nacisk osi przekracza dopuszczalne wartości nie więcej niż o 10%;
- 2) 10 000 zł - gdy nacisk osi przekracza dopuszczalne wartości o więcej niż 10% i nie więcej niż 20%;
- 3) 15 000 zł - w pozostałych przypadkach.

2. Przekroczenie dopuszczalnej wartości nacisku na oś określonej na podstawie zakazu, o którym mowa w art. 41 ust. 2 albo art. 41a ust. 1, albo zgodnie z art. 41b ust. 1, ustala się jako różnicę między naciskiem osi danego pojazdu poruszającego się po drodze lub jej odcinku, stwierdzonym przez kontrolującego, a dopuszczalną wartością nacisku na oś obowiązującą na danej drodze lub jej odcinku.

3. Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej nie bierze się pod uwagę zakresu przekroczenia nacisku pojedynczej osi napędowej ponad 11,5 t.

4. Decyzję o nałożeniu kary pieniężnej wydaje właściwy ze względu na miejsce przeprowadzanej kontroli Komendant Straży Gminnej, organ Inspekcji Transportu

Drogowego, Policji, Straży Granicznej, naczelnik urzędu celno-skarbowego albo zarządca drogi, z wyjątkiem Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad.

5. Karę pieniężną wymierza się właścicielowi pojazdu, a jeśli pojazdem jest zespół pojazdów to właścicielowi pojazdu złączonego z przyczepą lub naczepą. Jeżeli właściciel nie jest posiadaczem pojazdu to karę nakłada się na podmiot, na rzecz którego przeniesiono posiadanie tego pojazdu.

6. Kara pieniężna jest uiszczana na wskazany w decyzji administracyjnej wyodrębniony rachunek bankowy organu, który ją nałożył, w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja w sprawie nałożenia kary stała się ostateczna. Koszty związane z uiszczeniem kary pokrywa obowiązany podmiot.

7. Kara pieniężna zgromadzona na rachunku, o którym mowa w ust. 5 zdanie pierwsze, jest przekazywana do budżetu właściwej jednostki samorządu terytorialnego w terminie 7 dni od jej uiszczenia.

8. W przypadku gdy podczas kontroli zostanie stwierdzona okoliczność uzasadniająca nałożenie kary pieniężnej na zagraniczny podmiot niemający siedziby albo miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przepisy art. 13m ust. 2-10 stosuje się odpowiednio.

9. Do naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 41 ust. 2 i art. 41a ust. 1, nie stosuje się art. 92 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. - Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2019 r. poz. 821 i 1238), w zakresie w jakim przepis ten przewiduje odpowiedzialność za niezastosowanie się do znaku drogowego wprowadzającego dany zakaz albo informującego o jego stosowaniu.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1990, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 35a otrzymuje brzmienie:

„35a) pojazd nienormatywny - pojazd lub zespół pojazdów, którego naciski osi wraz z ładunkiem lub bez ładunku, wymiary lub rzeczywista masa całkowita wraz z ładunkiem lub bez niego są większe od dopuszczalnych przewidzianych w przepisach niniejszej ustawy;”;

2) w art. 64 ust. 2-4 otrzymują brzmienie:

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 2244 oraz z 2019 r. poz. 53, 60, 730, 1123, 1180, 1466, 1501, 1556, 1579, 1818, 2020 i 2202.

„2. Zabrania się przewozu pojazdem nienormatywnym ładunków innych niż ładunek niepodzielny, z wyłączeniem pojazdów nienormatywnych uprawnionych do poruszania się na podstawie zezwolenia kategorii I.

3. Wymiary, masa, naciski osi pojazdów nienormatywnych uprawnionych do poruszania się na podstawie zezwoleń kategorii I-V oraz drogi, po których pojazdy te mogą się poruszać, są określone w tabeli stanowiącej załącznik nr 1 do ustawy.

4. Kierujący pojazdem nienormatywnym jest obowiązany mieć przy sobie i okazywać uprawnionym osobom zezwolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.”;

3) uchyla się art. 64a;

4) w art. 64b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwolenie kategorii I jest wydawane na przejazd nienormatywnego pojazdu wolnobieżnego, ciągnika rolniczego albo zespołu pojazdów składającego się z pojazdu wolnobieżnego lub ciągnika rolniczego i przyczepy specjalnej.”;

5) w art. 64c:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwolenie kategorii II-IV na przejazd pojazdu nienormatywnego są wydawane na wskazany we wniosku okres: miesiąca, 6 miesięcy, 12 miesięcy lub 24 miesięcy.”,

b) ust. 3-5 otrzymują brzmienie:

„3. Zezwolenie wydaje:

- 1) właściwy ze względu na siedzibę wnioskodawcy albo miejsce rozpoczęcia przejazdu starosta - w zakresie zezwoleń kategorii II;
- 2) Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad - w zakresie zezwoleń kategorii III-IV.

4. Zezwolenia kategorii II i III przy wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wydaje także naczelnik urzędu celno-skarbowego.

5. Zezwolenie kategorii III uprawnia do poruszania się pojazdami i drogami, określonymi dla zezwolenia kategorii II.”;

c) uchyla się ust. 6;

d) w ust. 8 uchyla się zdanie drugie;

e) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Podmiot posiadający zezwolenie kategorii IV, planujący wykonanie przejazdu przez most lub wiadukt po drogach innych niż krajowe pojazdem, którego rzeczywista masa całkowita jest większa od dopuszczalnej, jest obowiązany zawiadomić pisemnie

właściwego dla tego mostu lub wiaduktu zarządcę drogi o terminie i trasie planowanego przejazdu, w terminie 7 dni roboczych przed datą planowanego przejazdu, przy czym 7. dzień terminu jest ostatecznym dniem wpływu zawiadomienia do organu.”;

6) w art. 64d ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwolenie kategorii V na przejazd pojazdu nienormatywnego jest wydawane na jednokrotny lub wielokrotny przejazd po drogach publicznych w wyznaczonym czasie, na trasie wyznaczonej w zezwoleniu. Zezwolenie wydaje się dla pojazdu, którego ruch, ze względu na jego wymiary, masę lub naciski osi, nie jest możliwy na podstawie zezwoleń kategorii I-IV.”;

7) w art. 64e wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przepisy art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2 i 3 i art. 64b-64d nie dotyczą.”;

8) art. 64ea otrzymuje brzmienie:

„Art. 64ea. W przypadku wykonywania przejazdu pojazdem nienormatywnym na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, kategorii innej niż wymagana albo na podstawie zezwolenia kategorii V z przekroczonymi parametrami technicznymi pojazdu lub zespołu pojazdów wskazanymi w tym zezwoleniu, przejazd pojazdu nienormatywnego uznaje się za wykonywany bez zezwolenia.”;

9) w art. 64f w ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustala się maksymalną wysokość stawek opłat za wydanie zezwolenia na przejazd pojazdu nienormatywnego w:

1) kategorii I - 120 zł;

2) kategorii II - 2400 zł;

3) kategorii III - 3600 zł;

4) kategorii IV - 5800 zł;

5) kategorii V na jednokrotny przejazd:

a) pojazdu, którego wymiary przekraczają wielkości ustalone dla kategorii II i III, i którego naciski osi i masa nie są większe od dopuszczalnych - 600 zł,

b) w pozostałych przypadkach - 2000 zł.”.

10) w art. 64g w ust. 1 otrzymuje brzmienie

„1. Opłaty za wydanie zezwolenia na przejazd pojazdu nienormatywnego są przekazywane przez:

1) zarządcę drogi i starostę - do budżetów właściwych jednostek samorządu terytorialnego, za zezwolenia kategorii I-II;

- 2) naczelnika urzędu celno-skarbowego - do budżetu powiatu właściwego ze względu na siedzibę naczelnika urzędu celno-skarbowego, za zezwolenia kategorii II;
- 3) naczelnika urzędu celno-skarbowego i Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad - na wyodrębniony rachunek bankowy Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, za zezwolenia kategorii III-V;
- 4) prezydenta miasta na prawach powiatu - do budżetu miasta, za zezwolenia kategorii VI.”;

11) w art. 129:

a) w ust. 2 pkt 2b otrzymuje brzmienie:

„2b) sprawdzania zezwolenia, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1;”;

b) w ust. 4b pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) kierujący pojazdem nienormatywnym nie posiada wymaganego zezwolenia;”;

12) w art. 140ab w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) 1500 zł - za brak zezwolenia kategorii I;”;

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) 5 000 zł - za brak zezwolenia kategorii II-IV;”;

c) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) za brak zezwolenia kategorii V:

a) 10 000 zł - gdy nacisk jednej lub wielu osi, rzeczywista masa całkowita lub wymiary pojazdu przekraczają dopuszczalne wartości nie więcej niż o 10%,

b) 15 000 zł - gdy nacisk jednej lub wielu osi, rzeczywista masa całkowita lub wymiary pojazdu przekraczają dopuszczalne wartości o więcej niż 10% i nie więcej niż 20%,

c) 20 000 zł - w pozostałych przypadkach;”;

d) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) 2 000 zł - za niedotrzymanie warunków przejazdu określonych dla zezwolenia kategorii V lub podanych w tym dokumencie.”;

13) załącznik nr 1 do ustawy otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszej ustawy.

Art. 3. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz.U. z 2019 r. poz. 2140) w art. 50 w pkt 1 po lit. c dodaje się lit. ca w brzmieniu:

„ca) przestrzegania przepisów określających dopuszczalne naciski na pojedynczą oś napędową pojazdów poruszających się po drogach publicznych na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych,”.

Art. 4. W ustawie z dnia 23 października 2018 r. o Funduszu Dróg Samorządowych (Dz.U. poz. 2161 i 2383 oraz z 2019 r. poz. 2161) w art. 24 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) podnoszenie standardów technicznych dróg powiatowych i dróg gminnych, w szczególności dostosowanie ich do ruchu pojazdów o dopuszczalnym nacisku pojedynczej osi napędowej do 11,5 t, oraz zachowanie jednorodności sieci dróg powiatowych i dróg gminnych pod względem spełniania tych standardów;”.

Art. 5. 1. Postępowania w sprawie wydania zezwolenia na przejazd pojazdu nienormatywnego kategorii I, o której mowa w art. 64a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym, wszczęte i niezakończone decyzją ostateczną lub prawomocną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, umarza się.

2. Opłata, o której mowa w art. 64a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym, jest zwracana podmiotowi, który złożył wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia umorzenia postępowania.

Art. 6. 1. Do postępowań w sprawie wydania zezwolenia na przejazd pojazdu nienormatywnego kategorii II-VII, o których mowa w art. 64b-64d ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną lub prawomocną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Postępowania w sprawie wydania zezwolenia na przejazd pojazdu nienormatywnego kategorii IV i VI, o których mowa w art. 64c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym, obejmujące wyłącznie możliwość ruchu pojazdu o naciskach osi nieprzekraczających wielkości przewidzianych dla dróg o dopuszczalnym nacisku pojedynczej osi napędowej do 11,5 t wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, umarza się. Przepis art. 5 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku gdy wniosek o wydanie zezwolenia na przejazd pojazdu nienormatywnego kategorii IV i VI, o których mowa w art. 64c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym, złożony przed dniem wejścia w życie ustawy, obejmuje możliwość ruchu pojazdu o naciskach osi nieprzekraczających wielkości przewidzianych dla dróg o dopuszczalnym nacisku pojedynczej osi napędowej do 11,5 t oraz inne przekroczenia

wymiarów lub masy całkowitej, właściwy organ pomija wnioski w zakresie nacisków osi oraz wydaje zezwolenie w pozostałym zakresie objętym wnioskiem.

Art. 7. W przypadku stwierdzenia braku zezwolenia na przejazd pojazdu nienormatywnego, w odniesieniu do którego nie wszczęto postępowania w sprawie nałożenia kary za brak zezwolenia na przejazd pojazdu nienormatywnego przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy niniejszej ustawy, z wyjątkiem art. 2 pkt 12 lit. c.

Art. 8. Postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej za brak zezwolenia na przejazd pojazdu nienormatywnego kategorii I, o której mowa w art. 64a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym, wszczęte na podstawie art. 140aa ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, i niezakończone decyzją ostateczną lub prawomocną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, umarza się.

Art. 9. 1. Postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej za brak zezwolenia na przejazd pojazdu nienormatywnego kategorii IV i VI, o których mowa w art. 64c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym, obejmujące wyłącznie brak zezwolenia na przejazd pojazdu o naciskach osi nieprzekraczających wielkości przewidzianych dla dróg o dopuszczalnym nacisku pojedynczej osi napędowej do 11,5 t, wszczęte na podstawie art. 140aa ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, i niezakończone decyzją ostateczną lub prawomocną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, umarza się.

2. Postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej za brak zezwolenia na przejazd pojazdu nienormatywnego kategorii IV i VI, o których mowa w art. 64c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym, obejmujące brak zezwolenia na przejazd pojazdu o:

- 1) naciskach osi nieprzekraczających wielkości przewidzianych dla dróg o dopuszczalnym nacisku pojedynczej osi napędowej do 11,5 t oraz
 - 2) innych niż określone w pkt 1 przekroczeniach wymiarów lub masy całkowitej
- wszczęte na podstawie art. 140aa ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, i niezakończone decyzją ostateczną lub prawomocną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, umarza się w zakresie określonym w pkt 1.

Art. 10. 1. Do postępowań w sprawie nałożenia kary pieniężnej za brak zezwolenia na przejazd pojazdu nienormatywnego kategorii VII, o którym mowa w art. 64d ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym, wszczętych i niezakończonych decyzją

ostateczną lub prawomocną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. W przypadku postępowań w sprawie nałożenia kary pieniężnej za brak zezwolenia na przejazd pojazdu nienormatywnego kategorii VII, o której mowa w art. 64c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną lub prawomocną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, wysokość karę pieniężnej, o której mowa w art. 140ab ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym, za przekroczenie dopuszczalnego nacisku jednej lub wielu osi, ustala się na podstawie dopuszczalnego nacisku na oś określonego w lp. 7 załącznika nr 1 do ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 11. Zezwolenia na przejazd pojazdu nienormatywnego, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 2, obejmujące zezwolenie na przejazd pojazdu o wymiarach lub masie całkowitej przekraczającej dopuszczalne wielkości, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

Art. 12. 1. W sprawie zakończonej decyzją ostateczną dotyczącą nałożenia kary pieniężnej za przejazd pojazdu nienormatywnego wykonany w okresie od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy bez zezwolenia na przejazd pojazdu nienormatywnego można żądać wznowienia postępowania w związku z orzeczeniem przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej niezgodności przepisów krajowych nakładających obowiązek posiadania zezwoleń umożliwiających poruszanie się po drogach publicznych pojazdów o nacisku pojedynczej osi do 11,5 t z dyrektywą Rady 96/53/WE z dnia 25 lipca 1996 r. ustanawiającej dla niektórych pojazdów drogowych poruszających się na terytorium Wspólnoty maksymalne dopuszczalne wymiary w ruchu krajowym i międzynarodowym oraz maksymalne dopuszczalne obciążenia w ruchu międzynarodowym (Dz. Urz. UE L 235 z 17.09.1996, str. 59, z późn. zm.⁸⁾).

2. Wznowienia, o którym mowa w ust. 1, można żądać niezależnie od trasy przejazdu pojazdu lub miejsca jego załadunku lub rozładunku.

3. W sytuacji określonej w ust. 1 skargę o wznowienie wnosi się w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Wznowienie postępowania następuje tylko na żądanie strony.

⁸⁾ Zmiany tekstu niniejszej dyrektywy ogłoszono w Dz. Urz. UE L 67 z 09.03.2002, str. 47 oraz Dz. Urz. UE L 115 z 06.05.2015, str. 1.

4. Uchylenie albo zmiana decyzji z przyczyny określonej w ust. 1 nie może nastąpić, jeżeli od dnia wejścia w życie ustawy upłynęło pięć lat.

5. W przypadku gdy w wyniku wznowienia postępowania, o którym mowa w ust. 1, wydana zostanie decyzja skutkująca koniecznością zwrotu środków zapłaconych lub ściągniętych od strony w wyniku wykonania decyzji ostatecznej, o której mowa w ust. 1, w decyzji tej określa się również kwotę podlegającą zwrotowi wraz z odsetkami.

6. Odsetki ustala się za okres od dnia zapłaty lub ściągnięcia tej kwoty od strony do dnia wydania decyzji skutkującej koniecznością zwrotu środków zapłaconych lub ściągniętych od strony w wyniku wykonania decyzji ostatecznej, o której mowa w ust. 1, w wysokości jak dla zaległości podatkowych.

7. Zwrot następuje w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja skutkująca koniecznością zwrotu środków zapłaconych lub ściągniętych od strony w wyniku wykonania decyzji ostatecznej, o której mowa w ust. 1, stała się ostateczna z:

- 1) budżetu właściwej jednostki samorządu terytorialnego - w przypadku gdy środki z tytułu nałożonej kary wpłynęły do tego budżetu;
- 2) budżetu państwa - w pozostałych przypadkach.

8. Postępowania wszczęte na podstawie działu II rozdziału 12 i 13 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 oraz z 2019 r. poz. 60, 730 i 1133) w sprawach zakończonych decyzjami ostatecznymi, o których mowa w ust. 1, w związku z orzeczeniem Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej, o którym mowa w ust. 1, i niezakończone decyzją ostateczną lub prawomocną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stają się postępowaniami w sprawie wznowienia postępowania, do których stosuje się ust. 4-7.

9. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1-8, do postępowań, o których mowa w ust. 1 i 8, stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Załącznik do ustawy z dnia.....(poz....)

**ZAŁĄCZNIK 1. KATEGORIE ZEZWOLEŃ NA PRZEJAZD POJAZDU
NIENORMATYWNEGO**

Zezwolenie	Pojazdy nienormatywne	Drogi
Kategoria I	a) o długości, wysokości, naciskach osi oraz rzeczywistej masie całkowitej nie większych od dopuszczalnych, b) o szerokości nieprzekraczającej 3,5 m;	publiczne, z wyjątkiem ekspresowych i autostrad
Kategoria II	a) o naciskach osi i rzeczywistej masie całkowitej nie większych od dopuszczalnych, b) o szerokości nieprzekraczającej 3,2 m, c) o długości nieprzekraczającej: - 15 m dla pojedynczego pojazdu, 23 m dla zespołu pojazdów, d) o wysokości nieprzekraczającej 4,3 m;	publiczne
Kategoria III	a) o rzeczywistej masie całkowitej oraz naciskach osi nie większych od dopuszczalnej, b) o szerokości nieprzekraczającej 3,4 m, c) o długości nieprzekraczającej: - 15 m dla pojedynczego pojazdu, - 23 m dla zespołu pojazdów, - 30 m dla zespołu pojazdów o skrętnych osiach, d) o wysokości nieprzekraczającej 4,3 m,	krajowe
Kategoria IV	a) o szerokości nieprzekraczającej 3,4 m, b) o długości nieprzekraczającej: - 15 m dla pojedynczego pojazdu, - 23 m dla zespołu pojazdów, - 30 m dla zespołu pojazdów o skrętnych osiach, c) o wysokości nieprzekraczającej 4,3 m,	publiczne

	d) o rzeczywistej masie całkowitej nieprzekraczającej 60 t, e) o naciskach osi nie większych od dopuszczalnych.	
Kategoria V	a) o wymiarach oraz rzeczywistej masie całkowitej większych od wymienionych w kategoriach I-IV, b) o naciskach osi przekraczających wielkości dopuszczalne.	wyznaczona trasa wskazana w zezwoleniu

*Za zgodność pod względem prawnym, legislacyjnym i redakcyjnym
radca prawny Marcin Przychodzki
Dyrektor Departamentu Prawnego
w Ministerstwie Infrastruktury
/-podpisano elektronicznie/*